

STROHÉ POJEDNÁNÍ O KONÁNÍ TECHNOLOGICKÉM

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

cesty úvodníku jsou nevyzpytatelné, a tak se různými oklikami dostalo té cti právě mně, abych několika milými slovy uvedl číslo časopisu Beton TKS s podtitulem Technologie betonu, které právě držíte v rukou. Po důkladně rozvážné úvaze, která by měla, alespoň dle mého mínění, předcházet samotnému sepisování úvodníku, jsem se rozhodl o technologii betonu nepsat. To na první pohled vypadá jistě poněkud netradičně a nebál bych se říci, že až podivně, avšak pravý opak je pravdou. Nebudu sice pojednávat o technologii, rozepíši se však o lidech, bez nichž by žádná technologie betonu nebyla. Ano, mým cílem je napsat několik vět o technologiích.

Přátelé, pojďme se totiž podívat pravdě do očí – mám pocit, že my si našich technologů málo vážíme! My je málo chválíme, my se málo zajímáme o ně samotné, o jejich starosti i radosti, o jejich pocity. Práci technologů bereme mnohdy jako samozřejmost, aniž bychom si plně uvědomovali, jak obtížné je dobrým technologem být. Aniž bychom vnímali, kolik mravenčí práce a nesmírného úsilí za návrhem betonu stojí, leží i běží. Totiž, to je většinou tak. Když se vše daří, jsou na výsluní přízně vynášeni různí lidé. Projektanti, architekti, zhotovitelé, dodavatelé bednění, firemní ředitelé i s náměstký či mediální poradci. Protože proč oslavovat a velebit technologa, když beton umí namíchat skoro každý, a navíc, technolog při betonáži nic nedělal, že? Ale jen co se situace trochu obrátí a něco se pokazí, neřkuli nepovede, to je hned jiná! Okamžitě se najde viník. Technolog za to může, špatný beton navrhl! V krizových situacích bývá právě technolog viníkem poměrně univerzálním a terčem častým a snadno zasažitelným. Ale proč? Protože technologové jsou i svým samotným postavením nedocenení. Člověk se pravidelně setkává

s různými řediteli nebo náměstký či podobnými zaměstnanci na jejich úrovni – to je marketingový ředitel, výrobní ředitel, technický ředitel, obchodní ředitel, ředitel vnějších i vnitřních vztahů a další ředitel a následující ředitel... Ale technologický ředitel? Ne, prostě jen technolog a hotovo; čest výjimkám.

A co je vlastně takový technolog za profesi? To není ledajaký pracovník stylu pokus-omyl. Vážení, to je umělec, to je přímo kouzelník a eskamotér! Ze surovin, které se v průběhu času neustále mění, navrhuje něco kvalitního, co ovšem svoji kvalitu v průběhu dní měnit nemůže a ani nemění, a navíc garantuje vlastnosti něčeho úplně jiného, než co navrhl. Je přece zcela zřejmé, že čerstvý beton není totéž co ztvrdlý beton. Mezi těmi dvěma stavy je proces natolik složitý, že jej krátce ani popsat nelze, a navíc je tento nepopsatelný proces ovlivněn nekonečným množstvím faktorů, počínaje počasím při betonáži (nedej bože, aby se betonovalo v párném létě, anebo dokonce v tuhé zimě!) a konče ošetřováním betonu. To je skoro stejné, jako kdybyste si šli do pekárny pro rohlík a pekař vám prodal právě nakynuté těsto s tím, že si rohlík již upečete doma sami. Nepředstavitelná představa. A celé by to bylo korunováno tím, že by poté přijímal reklamacce, že byl tento rohlík uvnitř nedopečený a tento rohlík, jen považte, byl na povrchu spálený – no jak si to, pane pekaři, představujete?! A tuto ve své podstatě absurdní situaci zažívají naši technologové dnes a denně a všem ostatním, a to je na tom to nejpodivnější, to vůbec nepřipadá podivné.

Poslední odstavec bude proto takovou drobnou výzvou. A protože bylo řečeno již téměř vše, nebudu se snažit o vymýšlení nových mouder a dovolím si parafrázovat dva výroky z dějin nejmenované světové mocnosti nacházející se v blíže nespecifikovaném území mezi Mexikem a Kanadou. Vážené čtenářky, vážení čtenáři, neptejte se, co může technolog udělat pro vás – ptejte se, co můžete vy udělat pro technologa. A začít bychom mohli tím, že až potkáme svého technologa, pojďme ho obejmout, poplácat po rameni, zadívat se mu zhluboka do očí a říci: „Mám Tě rád, můj technologu.“ Bude to sice malý krok pro každého z nás, ale velký skok pro technologu. Zaslouží si to!

Přeji vám všem krásný jarní čas!

Ing. Dalibor Kocáb, Ph.D.,
s drobnou podporou doc. Ing. Tomáše Vymazala, Ph.D.

oba: Fakulta stavební VUT
Ústav stavebního zkušebnictví